

ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

Ἡριπιν ἐξ ἄκρης δόμου ἀθρόου, ἀλλ' ἴππ' παρὰ
 Νηπιάχῳ, ζεφύρου πολλὸν ἐλαφρότερος.
 Φείσασθε κρουροσύνης καὶ ἐρείπιον, ὧ μεγάλαυχοι
 Μητέρες, ὠδίνων καὶ λίθου αἰδομέναι.

ΕΙΣ ΓΑΜΟΝ, κεφ. ιε.

Ἀδηλον.

Εἷς ἅπαξ γήμας, πάλι δάτερα λέκτρα δῶκε,
 Ναυηγὸς πλώει δὲ βυθὸν ἀεγυλέον.

ΑΠΟΛΛΟΝΙΔΟΥ.

Πρὸς παίδων (εἶπεν) γυνάζομαι, ἧ με θανέουσαν
 Στείλης, μὴ στείσης δάτερα φίλτρα γάμου.
 Εἶπεν. ὁ δ' εἰς ἑτέρῳ ἐστέδασεν. ἀλλὰ Φίλιππα
 Διογύη λήθης τίσασθε καὶ Φθιμική.
 Νυκτὶ γὰρ ἐν πρώτῃ θάλαμον χάσε μῆνις ἄφουκτος,
 ὧς μὴ λέκτρον ἰδεῖν δάτερον ἢ ἥλιον.

ΠΑΥΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

Καλὰ τὰ παρθενίης κειμήλια. παρθενίη δέ,
 Τὸν βίον ὤλεσεν ἄν, πᾶσι φυλαττομένη.
 Τουῦτο κεν ἐνθέσμως ἄλοχον λάβε, καὶ ἵνα κόσμου
 Δὸς βροτῶν ἀντὶ σέθεν. Φεῦγε δὲ μαχλοσύνη.
 Τίνας ἄν εἶποι λόγους ἐλένη, μονομα-
 χέντων μενελάου καὶ πάριδου.
 Εὐρώπης ἄσις τε δορυθρονέες βασιλῆες,
 Ἰμῶν ἀμφοτέροισιν ἴππ' ἔξου ἴσαται ἀκμή,
 Τίς κεν